

«نو» چیست؟

نوشته Alice. S. Beer
از Music Educators Jornal

«تازه» چیست؟ دانا میگوید، در زیر آسمان هیچ چیز تازه‌ای نیست. و آموزگار فرسوده کودن وار شکوه سرمهیدهد که «هیچ چیز». آیا حق با ایشان است؟ آیا در جهان هیچ چیز تازه‌ای وجود ندارد - در باره قلمرو وسیع اندیشه‌ها چه می‌توان گفت؟ آدمی استعدادی بی‌نظیر در چیدن افکار و حقایق کهن به شکلی دیگر گونه در کنارهم دارد چندانکه از مجموعه آنها چیزی تازه پدیده می‌آید. و این تازگی همانقدر است که توده‌های مواج برف برای کوری که نخستین بار وجهان دیده گشوده یا طنین شکوهمند موسیقی سنتوفونیک برای کری که نخستین بار قدرت شناوری را باز را فتحه است. از میان دانش‌ها و اندیشه‌ها کدامیک برای آموزگار موسیقی در خور دلستن است و یا آموزگار موسیقی با کدامیک از دانشها و اندیشه‌ها سروکار دارد.

در وهله نخست موسیقی است که خاطره‌ها را بسوی خود من کشد و برخی از ما نیز در این مقوله به کار کودکان و نیز به تماهی جریان آموختن و آموزاندن موسیقی چشم عنایت دوخته‌اند.

در این مقاله به سه بحث میپردازیم و هر یک را جداگانه پیش می‌کشیم:

در موسیقی تازه بهجه چیز اطلاق می‌شود؛ موسیقی آسیائی‌ها، پلی‌نزی‌ها یا اعراب را بدشواری می‌توان گفت که تازه است ولی آیا ما (اروپایان) هرگز تاکنون کوشیده‌ایم که گوش خویش یا گوش جوانان را که با ایشان سروکار داریم بر زیبائی‌های خاص این موسیقی‌ها بگشائیم؟

در باره موسیقی نوبی‌عنای واقعی آن چه می‌گوئیم؟

می‌گویند بزم حمت می‌توان در موسیقی نو چیز تازه‌ای یافت، اما آیا واقعاً می‌دانیم که جگونه باید بدان گوش فراداد؛ جگونه آن را ارزیابی کرد و جگونه کودکان و جوانان را به شنیدن و درک آن باری داد؛ اگر بتوانیم به باره‌ای از زیرینش‌های زیرین یا سخن گوئیم شاید بشود گفت که خود را تاحدودی با زمان تطبیق داده‌ایم فرم یا نقطه‌گذاری تغییر یافته موسیقی معاصر را جگونه تجزیه و تحلیل می‌کنیم؛ و اریاسیون جدید دارای چه اصولی است؛ شیوه‌های تازه در تغییر مصالح کدامند؛ آیا ذوق و ادراک لازم برای بررسی موسیقی معاصر درها وجود دارد؛ آیا سخن آموزگار خسته و شاید مستوی آمده‌ای را که می‌گوید «هیچ چیز تازه‌ای موجود نیست» و کار آموزش را با همان راه و رسم و افکار کهنه ادامه می‌دهد بقبول طبع ما است؟

در زمینه خلاقیت و بداهه پردازی چه چیز تازه‌ای یافته‌ایم؛ اداره کنندگان دوراندیش بنیاد فورد زمینه‌های فوقنا در خور پژوهش‌های زرف و پیکر داشته و صرف مبالغ سرشاری یول را در راه این پژوهش‌ها ضروری و سودمند تشخیص داده‌اند. «پل هیوم» منقد نامدار آموزنده‌گان موسیقی را ملامت می‌کنند که در کار برانگیختن خلاقیت در کودکان و هنر آموزان جوان یا بیان تحولاتی که در امر آموزش و پرورش پدید آمده پیش نمیروند. اما شاید اصطلاح «خلاقیت» اندکی مارا خسته کرده باشد زیرا که از سالهای بیست و سی به اینسو همواره نقل محاافق تعلیم و تربیت بوده است. باری، بنا بر اعتقاد «پل تورانس» در سالیان اخیر پیشرفت صنعت این فرصت وقدرت را در اختیار ما گذاشته است که بیش از پیش به مطالعه و پیروانیدن خلاقیت کمر بندیم.

«آلیس میل» که یکی از پژوهندگان این مبحث است در کتابی که همین او اخیر بهزیور طبع آراسته می‌نویسد «آن راه و سعی خلاقه است که بتواند میان چیزهای آشفته و بی پیوند گذشته ارتباط هماهنگی پیدیاند آورده» - از تو در آمیختن مصالح موومانها، کلمات، رمزها و اندیشه‌ها و قابل فهم کردن آنها برای دیگران کاری

سخت ارجمند و نیازمند به تعمق و مطالعه است.

مسئله خلاقیت در اطفال از مسائلی است که کشف و برورش آن مستلزم بکار-
بستن دقایق بسیاری است. چه پس اتفاق افتاده است که از بدها پردازیهای گونه گون
و سشار از غنای داشت آموزان در شگفت شده‌ایم. آیا هنگز از ایشان پرسیده‌ایم که
در یک «سکانس هارمونیک» چند آهنگ مختلف می‌توانند بازند؟ یا روش‌های چندی
را بمنظور شعله ور ساختن جرقه خلاقیت در ذهن کودکان آزموده‌ایم؟ کاش اگر
«ربیپ وان و نیکل» آن صاحب نظر نام آور از خواب بیست ساله‌اش برمیخاست و به
دیدار کلاس‌های موسیقی ما می‌آمد به جای آهنگهای بیست سال پیش طنین نعمه‌های
شورانگیز و مهیجی از موسیقی کهنه و نورا در اطاق‌های درس می‌شنید.

در کودکان

معلم خسته و فرسوده می‌گوید «اما در باره کودکان، مطمئنم که چیز تازه‌ای
نمی‌توان یافته».

اما اگر هر معلم‌ای ده یا یعنی سال پیش از تولد تدریس در حالی که خود مادری
شده است به کلاس بازگردد بشما اطمینان می‌دهد که بسیاری چیزهای تازه در باره
کودکان می‌توان یافت.

amer و زما بانسلی مواجهیم که زندگی‌شی با تلویزیون، رادیو، گرامافون و نوار
های ضبط صوت در آمیخته است این عوامل سبب شده است که سطح توقع کودکان بالا
رود و در کلاس درس از معلم موسیقی خود انتظار بیشتری داشته باشند. بسیاری از
کودکان آهنگهای را که در کلاس‌های موسیقی برای آنها می‌توانند بروج و ملالات بار
احساس می‌کنند آنها نسبت به کارهای معلمین خود نظر انتقادی پیدا کرده‌اند. شاید
آنان وجوده اشتباه یک معلم را در نواختن قطمه‌ای پر روحی بیانو در نیا بند، اما بطور
کلی تشخیص می‌توانند داد که اثر آنطور یکه باید اجرانشده است گوش آنها با بسیار
شنبیدن آثار موسیقی سازان حرفه‌ای تا حدی ورزیده شده و یک نوع اعتیاد موسیقی
پیدا کرده است. بدشواری می‌توان آثار دگرگونگی‌های اجتماعی را بر زندگی
خانوادگی نادیده گرفت.

جائی‌که مادر گذشته از همکاری و حمایت فعالانه پدرها و مادرها برخوردار
بودیم امروز باید کودکان را بالطفای حیل به عشق ویولن را کلارینت خود و اداریم.
ما دیگر نمی‌توانیم روی مواظبت مادر از طفل در منزل حساب کنیم زیرا که بیشتر
اوقات اودرخانه نیست و از این روکار تمرین نظم و تمرین بخشی لازم را از دست هیده‌د.

بعلاوه اغلب نظام فکری، جسمی و احساساتی خانواده‌ها که زمینه مساعد تعلیم و تربیت است در خانواده‌ها از هم گستاخ است.

آری کودکان امر و محصل نیمه دوم قرن بیست و دوستخوش کلیه پر اکنده‌گیها و نا آرامیهای محیط خود هستند.

درآموختن و آموزاندن

شاید حتی معلم فرسوده و خسته نیز در این باما هماهنگ باشد که جریان آموختن و آموزاندن در کار پیشرفت است، آیا ما هم در امن تعلیم و تربیت موسیقی یک حالت پیشرونده و پیشور و حرکت داریم یا آنکه از قافله و امانده‌ایم تا آنکه چند سال دیگر بر سر نوش نافرجام خویش اشک تحسر بپاریم.

از ۱۹۶۱ بهاینسو برای کسانی که اندر کار آموزش دپورش هستند کتاب «درآه و رسم آموزش و پیورش» اثر «جروم». آن. «برنر» راهنمای بوده است. این کتاب در شعار سلسله انتشارات دانشگاه هاروارد بطبع رسید و با وجود کمی حجم به فضول مشبع حاوی آخرین نظرات متخصصین تعلیم و تربیت و دانشمندان پژوهندگانی که در این رهگذر به حد اجتهاد رسیده‌اند، پرداخته است.

یکی از نکاتی که «برنر» بدان اتفاقات دارد ساختمان و پیکره نظامی است که طفل در آن تربیت می‌شود. او معتقد است که کودک بهتر و طبیعی‌تر می‌آموزد و تربیت می‌پذیرد اگر این نظام و مقادیم اساسی آن از ابتدا مشخص و روشن شده باشد.

واما «آلن بریتن» که تخصص او در آموزش موسیقی است می‌گوید. عبارت -
بنده و نقطه‌گذاری از وسائلی است که درک واستنباط دانش آموزان را نسبت به موسیقی سریع ترمی کند. با توجه باین امر و سایر جوابات باید گزینده‌های بسیار دقیقی از نمونه‌های ارزشمند استخراج کرد و کار تعلیم را بر پایه آنها استوار کرد. ناگفته نماند که هر قدر این گزینده‌ها متنوع، منطبق به یکدیگر و فراوان باشند منظور بهتر برآورده خواهد شد.

شاید این فکر چندان تازه نباشد، ولی آیا همیشه ها بهمان خوبی که می-

فهمیم می‌توانیم عمل کنیم؟

«برنر» براین اعتقاد است که اطفال کوچک نیز قادرند، همانند موسیقیدان با تفکر، احساس و عمل کنند، آیا ما میدانیم که «آرون کوپلنده» و «ترمان دلیو» در روزگار کودکی چگونه می‌اندیشیده و احساس و عمل می‌کردند؟ آیا ما از همه پژوهش‌های جدید در زمینه آموزش موسیقی آگهی داریم؟ آیا

ناکنون بهترین و سودمندترین پژوهش ممکن در این رهگذر صورت پذیرفته است؟ آیا این سوال را نباید پیش کشید که روش‌های تازه تحقیق کدامند؟ ، شاید بهتر آن باشد که به فارغ‌التحصیلان مدارس بگوئیم «از شما استدعا داریم که خود به تحقیق برخیزید و پاسخ این پرسش‌ها را بیابید . چگونه در قلمرو موسیقی خلاقیت کشف کنیم و بر آن انکشت گذاریم؟ دانش آموزان را باجه شیوه‌ای گرده - بنده کنیم تارش آنها در کارفرآگیری موسیقی افزایش باید؛ آگاهی نسبت به موسیقی مناسب برای کودکان کند ذهن (در اصطلاح روان پزشکان عقب افتاده **Mentally Retarded**) تاچه حدودی است».

آیا در امر آموخت موسیقی تحولی پدید خواهد آمد .

و چه اندیشه‌ها بی‌منتهاست و این نوید وجود دارد که اندیشه روشنگر آموزگاران پژوهنده هر روز پرده از چیزهای تازه‌تری بر گیرد . بهتر آنکه نکاپو و کاوش را همچنان ادامه دهیم .

ترجمه اردشیر لطفعلیان

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی